
 ENHETSFORHANDLINGENE * KOMMUNISTISK FRONTPOLITIKK MOT OPPORTUNISTISK VAKLING

Et referat fra 3 ukers forhandlinger om 10. desember.

1) Da fredsprisutdelinga ble kjent, tok Solkom kontakt med Vietnambevegelsen (VB) for å danne en aksjonskomite mot prisutdelinga 10. des. Grunnlaget var protest mot Kiss-prisen som ikke skilte mellom angripere og angrepne i Indo-Kina (I-K) og ikke tok hensyn til at USA og Saigonjuntaen fortsetter sin krigspolitik og bryter fredsavtalen. Nødvendigheten av å kjøre en egen aksjon ble klar p.g.a. bruddet og høyrefolkas kupp i Camaraaksjonen.

2) VB mente det var unødvendig å starte en aksjon på et så tidlig tidspunkt, og på forslag fra Solkom om et felles opprop, ble det avvist som "anstaltmakeri". VB var fornøyd med Camaraaksjonen som den var, og det ville være "skadelig" med noe utspill fra Vietnam-organisasjonene.

3) Solkom innkalte på egen hand til enhetsmøte, der alle partier som tidligere hadde gjort noe progressivt i VN-spørsmålet ble innbudt. Eksternt kjørte både Solkom og AKP/RU at det var nødvendig med demonstrasjon mot Kissinger 10. des.

4) På enhetsmøtet møtte: VB, AIK, SF, NKP, AKP m/ungd.org.. UV møtte ikke, men form. C.J. Sverdrup uttalte at han var helt varm for Solkoms opplegg. VB, med støtte av NKP, AIK, SF gikk i mot at det skulle tas noe initiativ nå - "en måtte vente og se", "lodde stemninga i fagbevegelsen", "det ville bare skade saken om de organisasjoner som sitter her kjører ut alene"(!) osv. Vi kjørte primært at det var best å rykke ut nå, og gikk sekundært med på VBs forslag om å nedsette en forberedelseskomite Solkom-VB. Denne skulle etter å ha tatt de nødvendige kontakter innkalle til nytt enhetsmøte snarest mulig. En eller annen form for aksjon 10. des. på det politiske grunnlaget som Solkom la fram skulle i alle fall kjøres.

5) Vi ga VB tid til å avholde styremøte, noe de brukte vel ei uke på. På første møte i kontaktkomiteen hadde VB-folka snappet opp "signaler fra fagbevegelsen" (Kalheim) som sa at "fagbevegelsen" var innstilt på å kjøre stor demonstrasjon 9. des. til støtte for Camara "20 - 30 tusen ville delta"(!). "Fagbevegelsen" var nå innstilt på å kjøre på noe positivt og siden det ville bli så brei oppslutning om Camara den 9. kunne det ikke bli noen særlig oppslutning om en direkte aksjon mot Kissinger den 10. (Dette var før Kissinger hadde sagt at han ikke kommer!) De foreslo derfor at det riktige var å satse på at en representant fra fagbevegelsen og venstresida holdt en tale på Camaraaksjonen og på denne måten ivareta protesten mot Kissinger og støtten til VN's folk. På den 10. skulle det da kjøres en boikottaksjon av seremonien i aulaen og Cslos gater måtte være mest mulig tomme i kontrast mot dagen før(!!!!)

6) Denne linja var et grøvt forræderi mot VN's folk, og ble aktivt bekjempa av oss. I realiteten ville det hindre den norske opinionen, som hadde reagert skarpt mot krigsprisen, i å demonstrere mot den (annet enn indirekte og temmelig blasst gjennom Camaraaksj.)

7) Vi krevde derfor nytt enhetsmøte raskt, som ble innkalt til 14/11. VB, Solkom AUF, NKP, SF, AIK, og AKP m.ungd.org., FMK, NSU, DNS møtte. Solkom krevde:

- 1) Å ikke kjøre noen form for aksjon den 10. er uakseptabelt.
- 2) Det må kjøres a) en demonstrasjon mot utdelingsseremonien den 10.
 b) en massedemonstrasjon om kvelden

VB gikk imot massedemonstrasjon på et liknende grunnlag som 5), men var villig til å kjøre et massemøte i Folkets Hus. "Bedre med et stappfullt Folkets Hus (1200 folk) enn en glissen demonstrasjon". Begrunnelsen for at den ville bli glissen lå i "signalene fra fagbevegelsen".

8) SFUs Heming Claussen rykka straks ut og støtta VBs forslag : Samtidig presterte han å påstå at SF prioriterte aksjonene den 10. des., og SFs Skotheim fulgte opp med å si at det var mulig å mobilisere 1000 aktivister (!) på stands i byen den 10. (hvorfor da en "glissen" demonstrasjon ??)

NKP, AIK- og AUF kjørte samme linja som VB. Dermed var situasjonen låst. 2 timers diskusjon der Solkom og AKP sto fast på demonstrasjon bragte opportunistene til hysteri. Vi slo fast at vi ville kjøre en demonstrasjon likevel, og foreslo enhet på møtet i Folkets Hus og at Solkom kjørte demonstrasjonen alene. Opportunistene blånekte og hylte skjellsord om at vi ikke ville "underordne oss flertallet" og at dette var siste gang de samarbeida med oss. SV-partienes grenseløse opportuniste på møtet førte til kalde føtter i SV-ledelsen.

9) Bløtt annet var SFs kjør stikk i strid med vedtak i dets utenrikspolitiske utvalg som gikk ut på at 10.des.-aksjonene skulle prioriteres. Vi sørga også for at grunnplans-SV'ere ringte inn og protesterte. Dagen etter ringte Roald Halvorsen og Rolf Dahl opp og foreslo at det skulle kjøres demonstrasjon likevel, en skulle bare kalle det "oppmarsj", slik at det kunne aksepteres av VB. Det viste seg likevel at VB ikke kunne akseptere noen "organisert oppmarsj" og at det heller ikke forelå noen garanti for at SV-partiene ville slutte opp om det. Dermed var det bare for Solkom å kjøre ut med initiativet til aksjonene alene.

10) Vi anså altså tidsfristen for opportunistene å være ute i slutten av uka (18/11). Vi firte ikke en tomme på realiteten (demonstrasjon), men på formen "oppmarsj", og gjorde klart at vi ikke aksepterte noe hvis-om-men-linje. Det var det spørsmålet de ble stilt: om de ville være med å gjøre den anti-imperialistiske aksjonen breiast mulig eller å samarbeida dem.

Hvordan skulle opportunistene forklare sin linje overfor massene, forklare at de prioriterer Camara når USA-imperialistene kommer for å hente blodpengene? Åssen skulle de forklare at de ikke støtta vår demonstrasjon for FNL-soldater som kjemper i Vietnam?

Linja med å sette kniven på strupen på opportunistene har vist seg å være riktig. På den ene sida raser de over at Solkom og AKP ikke ville følge deres diktat. På den andre sida har nå alt den første av dem skifta linje: SF støtter nå alle Solkoms arrangementer den 10. (går altså inn for oppmarsjen som SF skal satse all kraft på). VB på sin side ser ut til å gå inn for samarbeid med Solkom om møtet og flaggborgdemonstrasjon om formiddagen, samtidig som de nå aksepterer at Solkom arrangerer "oppmarsjen".

11) Disse forhandlingene er et utmerket eksempel på kommunistisk front-taktikk satt opp mot opportunistene. Hva hadde det blitt uten kommunistene av fredsprissaka? Om ikke, høymesse for Camara in absentia (av redsel for å fornærme Kongen og Nobelkomiteen) den 9. og gatene dominert den 10. av Libertas-ungdom med amerikanske flagg - så ville det i alle fall ikke vært på grunn av lederne på "venstre-sida". Hadde ettergivenerhet på spørsmålet om demonstrasjon ført til "storre enhet" enn det som vil bli tilfelle nå? Nei! Det ville betydd et alvorlig tilbakeslag for Vietnam-opinionen. Når skulle vi greie å få til demonstrasjoner av betydning hvis vi ikke greier det den 10.des.?

Solkom og AKP har hele tiden stått på nødvendigheten av demonstrasjon. Det har vi ikke firt på. Vi har stått alene på det og tatt kamp mot trusel om splittelse. Samtidig har vi gått med på å holde forhandlingene hemmelige i to uker, vi har kommet med forslag som opportunistene kan akseptere. Dette er et utmerket eksempel på hvordan kamp og enhet sammen fører fram.

Kamerater, erfaringene denne gang har vist oss nok en gang at vi ikke kan stole på opportunistenes proklamasjoner om anti-imperialisme. Og det har vist oss at det ikke er mulig å oppnå enhet med dem uten kamp.

Det ville være en stor triumf for opportunistene om det ble dårlig oppslutning den 10. Denne gang gjelder det derfor mer enn på lenge å ta et fast grep om mobiliseringen. Heller ikke her kan vi stole på andre enn oss sjøl.

TIL LAGA: DISKUTER EVENTUELLE MOTSIGELSER PÅ 10.des.-OPPLEGGET. MATERIALE (PLAKAT, LØPESEDDER, FOR VIETNAM) VIL FORELIGGE PÅ PARTIKONTORET, DERSOM DERE HAR KAPASITET. I ALLE FALL VIL DERE FÅ EN KVOTE KONKRETE OPPGAVER I DESEMBER.

MOBILISER ALLE TIL DEMONSTRASJONEN DEN 10.! TREKK MED ALLE ANTI-IMPERIALISTER I OMLANDET (SV'ERE OG UAVHENGIGE)!

AU/DS